

บทที่ 21

การปลุกคริสตจักร – วิธีการ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ
- บอกขั้นตอน 10 ประการของวงจรการปลุกคริสตจักร
- บอกถึงการรับใช้ 7 อย่างที่ต้องทำก่อน ซึ่งเปาโลเน้นความพยายามในการประกาศ

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดชั่วอายุคนเป็นนิตย์อาเมน”

เอเฟซัส 3.21

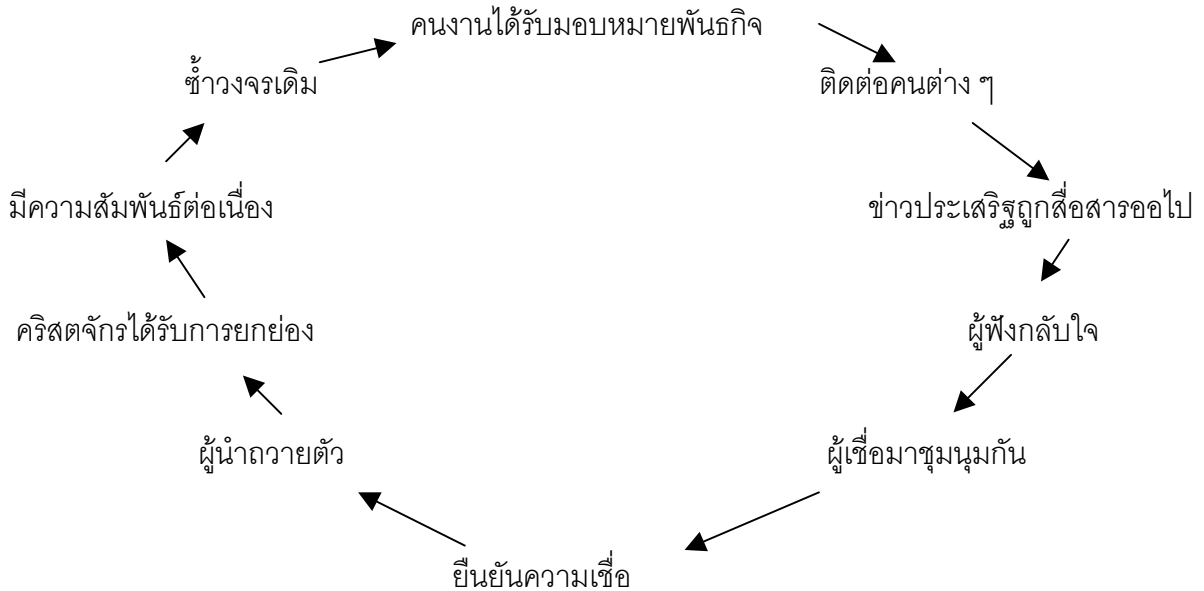
คำนำ

ในบทนี้ คุณจะเรียนรู้ว่าการประกาศพระกิตติคุณนำไปสู่การปลุกคริสตจักร ซึ่งสมาชิกถูกฝึกฝนให้ทำตามวงจรเดิมของการผลิตฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร โดยการทำตามรูปแบบนี้ การปลุกคริสตจักรจึงกลายเป็นพลังอำนาจที่ต่อเนื่องและมีฤทธิ์เดชในการประกาศพระกิตติคุณ

นอกเหนือจากการเรียนรู้เกี่ยวกับวงจรของการปลุกคริสตจักรแล้ว ส่วนของ “เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป” จะให้แนวทางที่ใช้ปฏิบัติได้ในการปลุกคริสตจักรใหม่

วิธีการของวงจรกิจการปลูกคริสตจักร

การรับใช้ของอัครทูตเปาโลได้ให้ตัวอย่างที่ดีที่สุดของวงจรกิจการปลูกคริสตจักรในสมัยพันธสัญญาใหม่ จงตรวจสอบแผนผังต่อไปนี้ แล้วศึกษาคำอธิบายตามที่มา จงแน่ใจว่าคุณได้อ่านข้อพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ด้วย

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนของวงจรกิจการปลูกคริสตจักรที่ใช้กันในสมัยของพันธสัญญาใหม่ ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้สมัยนี้

1. คนงานได้รับมอบหมายพันธกิจ กิจการ 13.1-4, 15.39-40

คนงานถูกฝึกฝนและมอบหมายให้นำข่าวประเสริฐไปยังบริเวณนั้น ผู้เชื่อที่อยู่ในคริสตจักรในบ้านช่วยเตรียม ส่ง สนับสนุนและร่วมมือกับผู้ที่พระเจ้าตั้งไว้เพื่องานนี้

2. ติดต่อผู้คน กิจการ 13.14-16, 14.1, 16.13-15

เมื่อเขามายังท้องถิ่นใหม่ ๆ เปาโลมักจะติดต่อทำความรู้จักกับผู้นำทางศาสนาที่อยู่ในธรรมศาลา เขาพยายามที่จะได้รับความเข้าใจและการสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ มีการติดต่อกับกลุ่มคนแต่ละคน โดยมีเป้าหมายให้ข้อความแห่งข่าวประเสริฐได้ยินได้ฟังอย่างกว้างขวาง

3. ข่าวประเสริฐถูกสื่อสารออกไป กิจการ 13.17, 16.31

ข่าวประเสริฐถูกสื่อสารไปโดยการเทศนา สั่งสอน เป็นพยาน และการสำแดงของฤทธิ์อำนาจ วิธีการต่าง ๆ ถูกนำมาใช้เพื่อให้สื่อสารข่าวประเสริฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการในบางเมืองคือ สอนในธรรมศาลา (กิจการ 14.1) ในที่อื่น ๆ คนถูกแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ โดยเฉพาะ (กิจการ 19.9) การรับใช้พิเศษแก่แต่ละกลุ่มคนกระทำในบางท้องที่ (กิจการ 13.42) และมีการปรับปรุงภาษาและวิธีการเพื่อให้สื่อสารได้อย่างเหมาะสม (กิจการ 22.2)

4. ผู้ฟังกลับใจ กิจการ 13.48, 16.14-15

การสื่อสารข่าวประเสริฐอย่างได้ผลทำให้มีกลับใจ คนยอมรับข้อความแห่งความรอดและสำนึกบาป

5. ผู้เชื่อชุมนุมกัน กิจการ 13.43

เปาโลไม่ได้หยุดลงตรงที่การประกาศและการกลับใจ เขารวบรวมผู้เชื่อไว้ในคริสตจักรท้องถิ่น ผู้เชื่อใหม่ถูกแนะนำเข้าสู่สามัคคีธรรมของพระกายในท้องถิ่น มีการจัดเวลาและสถานที่ไว้เพื่อการชุมนุมด้วยกันของคริสตจักรใหม่

6. ยืนยันความเชื่อ กิจการ 14.21, 22, 15.41

ตามที่พระมหาบัญชา (มัทธิว 28.19-20) ได้บอกไว้ จึงมีการสอนตามหลังการกลับใจ การสอนซึ่งอยู่ภายในเนื้อหาของคริสตจักรท้องถิ่นได้วางรากฐานผู้เชื่อใหม่ขณะที่เขาเรียนความเชื่อพื้นฐานของคริสเตียนและการมีชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า

การ"ยืนยันความเชื่อ"นี้ทำให้เขาเติบโตฝ่ายวิญญาณและช่วยผู้เชื่อให้ค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณและกลายเป็นสมาชิกที่มีหน้าที่ในพระกายของพระคริสต์

7. ผู้นำถวายตัว กิจการ 14.23

เมื่อผู้เชื่อเติบโต พระเจ้าก็ทรงแต่งตั้งผู้นำท้องถิ่น คริสตจักรแต่ละแห่งจัดองค์กรซึ่งจะไปตามพระคัมภีร์ ทำหน้าที่และมีประสิทธิภาพสำหรับสถานที่นั้น ๆ

ทรงมอบหมายสิทธิอำนาจให้ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักรทันที พร้อมกับตั้งตำแหน่งผู้นำซึ่งได้มาจากที่ประชุมใหม่นี้ เมื่อเปาโลเลือกผู้ปกครอง เขาเลือกจากคนภายในคริสตจักรนั้น ไม่ใช่คนที่มาจากที่อื่น

"เหตุฉะนั้นที่ข้าพเจ้าละท่านไว้ที่เกาะครีต ก็เพื่อท่านจะได้แก้ไขสิ่งที่ยังบกพร่องให้เรียบร้อย และตั้งผู้ปกครองไว้ทุกเมืองที่ข้าพเจ้ากำชับท่าน" ตีตัส 1.5

8. คริสตจักรได้รับการยกย่อง กิจการ 14.3, 16.40

เมื่อผู้นำอยู่ในตำแหน่งและทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว การที่ต้องพึ่งพา "ผู้ปลูก" คริสตจักรก็หมดไป สิทธิอำนาจและหน้าที่ย้ายจากผู้ก่อตั้งมาสู่ผู้นำในท้องถิ่น คริสตจักรได้รับการยกย่องในฐานะพระกายของผู้เชื่อในท้องถิ่นซึ่งกระทำหน้าที่ต่อไป

แม้ว่าคริสตจักรใหม่ ๆ จะมีความสัมพันธ์กับคริสตจักรแม่ในแง่ของสามัคคีธรรมและการเป็นผู้นำ เขาก็ไม่ได้พึ่งพาคริสตจักรใหญ่นั้น เขาต้องเลี้ยงตนเองและสามารถดำเนินงานประกาศข่าวประเสริฐโดยไม่ต้องพึ่งพาการสนับสนุนด้วยการเงินจากภายนอก

การจัดแจงเรื่องการเงินทั้งหมดที่ทำกับคริสตจักรใหม่ควรเป็นในรูปแบบที่ว่าคนในคริสตจักรนั้นสามารถควบคุมกิจการของเขาเองได้ ถ้าคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากคริสตจักรอื่น นิกายหรือผู้เชื่อในชาติอื่น เขาก็ต้องพึ่งพาคนเหล่านั้น ถ้าคริสตจักรหรือนิกายที่สนับสนุนเกิดล้มเหลว คริสตจักรใหม่ย่อมจะล้มเหลวด้วย ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างชาติถูกตัดขาด คริสตจักรจะประสบความยากลำบากเมื่อความช่วยเหลือจากประเทศอื่นถูกตัดออกไป

พระผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์เดียวกันนี้เองที่ได้เปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่นและเพิ่มเติมขนมปังไม่กี่ก้อนและปลา 2-3 ตัวให้มากมายเพื่อเลี้ยงฝูงชน ก็ย่อมสามารถที่จะนำเงินทุนที่จำเป็นสำหรับการแพร่ข่าวประเสริฐมาให้

เปาโลวางรากคริสตจักรใหม่ ๆ บนพระวจนะของพระเจ้าและพระศิลาคือ พระเยซูคริสต์ เขาไม่ได้วางรากคริสตจักรใหม่เหล่านั้นบนองค์การหรือนิกาย หรือบนบุคลิกภาพของเขาเอง การสร้างให้เขาพึ่งพาผู้อื่นทำให้ไม่ได้ฝึกฝนเขาเพื่อความเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งพาผู้ใด

1. ความสัมพันธ์ต่อเนื่อง (กิจการ 15.36, 18.23)

มีความสัมพันธ์ต่อไประหว่างกลุ่มสามัคคีธรรมใหม่นี้ (คริสตจักรใหม่) ผู้ปลุกคริสตจักรและคริสตจักรแม่ (ที่กรุงเยรูซาเล็ม) และยังสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรใหม่กับคริสตจักรอื่น ๆ ตลอดทั่วราชอาณาจักรนั้นเพื่อเผยแพร่พระกิตติคุณให้ขยายออกไป

2. ข่าวจรเดิม เรสะโลนิกา 1.8

เช่นในคริสตจักรเรสะโลนิกา "พระวจนะของพระเจ้าได้เลื่องลือออกไป" จากคริสตจักรใหม่ไปยังคนที่ไม่ได้รู้ข่าวประเสริฐ และวงจรของการประกาศก็ซ้ำแบบเดิมเพื่อปลุกคริสตจักรเพิ่มขึ้น

การรับใช้ที่ต้องทำก่อนสิ่งอื่นใด

เปาโลมียุทธวิธีที่จะประกาศและปลุกคริสตจักรทั่วไปในโลก พระคัมภีร์ที่บันทึกไว้เปิดเผยให้เห็นว่าเขามีความหวังใน เอเชีย เมืองกาลาเทีย มาซีโดเนีย อะคาเซียและสเปน ซึ่งเป็นมณฑลในสมัยนั้น จึงศึกษาสถานที่ซึ่งเปาโลได้ปลุกคริสตจักรขึ้นดังนี้

ฟิลิปปี (กิจการ 16) เป็นเมืองชั้นนำของมาซีโดเนีย

เรสะโลนิกา (กิจการ 17.1-10) เป็นเมืองใหญ่ที่มีอิทธิพลทางการพาณิชย์

โครินธ์ (กิจการ 18.1-11) เมืองใหญ่ทางการค้าของกรีซ

เอเฟซัส (กิจการ 19.1-10) ที่ซึ่งถนนสายไฮเวย์ของจักรวรรดิโรมันทอดจากกรุงโรมไปทาง ตะวันออก เอเฟซัสเป็นท่าเรือยุทธศาสตร์และศูนย์กลางการค้า

เมืองต่างๆ

สถานที่ซึ่งเปาโลก่อตั้งคริสตจักรเป็นศูนย์กลางของการบริหารของโรมัน ศูนย์กลางของ อารยธรรมของกรีกและศูนย์กลางของอิทธิพลของยิวหรือความสัมพันธ์ทางการค้า เปาโลรู้ว่าเขาอาจเข้า หาคนจำนวนมากได้ในเมืองที่แออัด เขารู้แก่ใจว่าการเปลี่ยนแปลงมักจะเริ่มต้นในเมืองต่างๆ แล้วแพร่ ขยายออกสู่เขตชนบท

ศูนย์กลางใหญ่ของการค้าและการท่องเที่ยวมักมีผู้คนจากหลายชาติผ่านเข้ามาทำธุรกิจ และเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เมืองต่างๆอยู่บนเส้นทางเดินทางที่ซึ่งคนมักเคลื่อนที่ไปตามปกติ เมื่อผู้มา เยือนเหล่านี้ได้รับข่าวประเสริฐ เขาก็นำข้อความนี้ไปกับเขาเมื่อเขากลับไปถึงบ้าน

เปาโลเดินทางเป็นวงกลมกว้างจากฐานที่ตั้งของพันธกิจ เมื่อเปาโลจากกรุงเยรูซาเล็ม ไป

เขาตั้งใจไปที่เอเชียไมเนอร์ โดยทำงานที่เมืองทาร์ซุสและอันติโอกก่อน (กิจการ 11.25-30, 13.1-3) แล้วไป เอเชียไมเนอร์โดยมีเอเฟซัสเป็นศูนย์กลางของเขา (กิจการ 19.1-20, 13.1-3)

จากที่นั่น เปาโลย้ายไปทางตะวันตกโดยมีโรมเป็นศูนย์กลางและสเปนเป็นดินแดนที่ไกลที่สุดที่ข่าวประเสริฐไปถึง (กิจการ 19.20, 23.11, 28.14-31, โรม 1.9-15, 15.24, 28)

พื้นที่ที่รับข่าวประเสริฐ

ในมัทธิว บทที่ 10 พระเยซูบอกสาวกไม่ให้ไปเมืองสะมาเรียหรือคนต่างชาติแต่ให้ไป อิสราเอล เวลาขณะนั้นเหมาะสมสำหรับอิสราเอล ส่วนกลุ่มอื่นก็จะรับฟังข่าวประเสริฐได้ภายหลัง

แม้กระทั่งท่ามกลางคนยิว สาวกต้องรับใช้โดยไปที่เมืองที่ต้อนรับข่าวประเสริฐ เขาต้องอยู่ที่ นั้นและแบ่งปันในที่ซึ่งมีการตอบสนองดีและย้ายไปเมื่อเขาพบคนที่ไม่ต้อนรับข่าวประเสริฐ เขาต้องรวบรวม ความพยายามในบริเวณที่ต้อนรับข่าวประเสริฐได้ดีที่สุด

เปาโลทำตามยุทธวิธีนี้ด้วย เมื่อชาวยิวปฏิเสธข่าวประเสริฐ เปาโลก็หันไปทางคนต่างชาติ (กิจการ 13.42-51) เมื่อเอเธนส์ไม่พร้อมเปาโลก็ไปยังเมืองโครีนธ์

ในเมืองโครีนธ์ เปาโลหันจากชาวยิวไปหาคนต่างชาติ ชาวกรีกที่ต้อนรับข่าวประเสริฐก็ชื่น ชมยินดีและหลายคนเชื่อและได้รับบัพติศมา (กิจการ 18.5-11) พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นด้วยกับการกระทำของ เปาโลทางนิมิตของเขาให้อยู่ที่เมืองโครีนธ์และประกาศพระคริสต์อย่างไม่เกรงกลัวสิ่งใด

เมื่อที่ประชุมในธรรมศาลาปฏิเสธเขา เปาโลจึงเริ่มต้นจัดการประชุมกับผู้ที่ยอมรับข่าว ประเสริฐ เมื่อมีการข่มเหงเขาจึงออกไปเมืองอื่น

ประชากรของเขาเอง

เปาโลห่วงใยในการนำข่าวประเสริฐไปสู่ประชากรของเขาเอง

"พี่น้องทั้งหลาย ความปรารถนาในจิตใจของข้าพเจ้าและคำวิงวอนขอต่อพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้นคือขอด้วยความหวังให้เขารอด" โรม 10.1

คนที่ข่าวประเสริฐไปไม่ถึง

เปาโลให้ความสำคัญแก่บริเวณที่ยังไม่มีการประกาศพระคริสต์

"อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้เป็นอย่างนี้ว่า จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออกพระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ก่อกวนบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็นและคนที่ไม่เคยได้ฟังจะเข้าใจ"

โรม 15.20-21

บริเวณที่ไม่มีคำพยานเรื่องข่าวประเสริฐควรมาเป็นอันดับแรก จงอ่านคำอุปมาเรื่องแกะในลูกา 15.3-7 สิ่งสำคัญก่อนอื่นใดคือ แกะที่หลงหายไปไหนแกะที่อยู่ในฝูง (ดู โรม 10.13-14 ด้วย)

กลุ่มชน

เปาโลทำงานกับ "กลุ่มชน" ต่าง ๆ ชนิด ภายในเมืองหรืออาณาบริเวณนั้น ตัวอย่างเช่น เขารับใช้แก่ทั้งกลุ่มคนกรีกและคนยิวในเมืองอันติโอก (กิจการ 13.42)

ตามที่คุณได้ศึกษาแล้วในบทที่ 6 ว่า กลุ่มชนหมายถึง เผ่า วรรณะ หรือกลุ่มชนที่มีภูมิหลังด้านวัฒนธรรม ภาษาและชาติพันธุ์ที่เหมือนกัน จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเมืองหรืออาณาบริเวณนั้นในแง่ของกลุ่มชนดังกล่าวและวางแผนปลุกคริสตจักรตามนั้น

ตัวอย่างเช่น เมืองหนึ่งในสหรัฐอเมริกาที่มีประชากรจำนวนมากที่พูดภาษาสเปน อังกฤษ และจีนแมนดาริน การที่จะปลุกคริสตจักรในเมืองนี้ควรมีเป้าหมายที่กลุ่มชนเฉพาะดังกล่าว

การที่จะปลุกคริสตจักรที่ใช้ภาษาตากาล็อกในเมืองนี้จะไม่เป็นประโยชน์อันใดเพราะว่าไม่มีกลุ่มชนที่พูดภาษาตากาล็อกในเมือง เหตุนี้เองการปลุกคริสตจักรจึงต้องมุ่งเน้นที่กลุ่มชนภายในบริเวณนั้น ๆ ไม่ใช่ดูที่เมืองโดยทั่ว ๆ ไป

การปลุกคริสตจักรภายในกลุ่มชนดังกล่าวทำให้ข่าวประเสริฐแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว

สถาบันฮาร์วสท์มีนานาชาติเสนอหลักสูตรชื่อว่า "การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม" ซึ่งจะช่วยในการวิเคราะห์บริเวณพื้นที่ก่อนที่จะรับใช้ เราแนะนำให้คุณศึกษาหลักสูตรนี้เพื่อช่วยในการปลุกคริสตจักร

หลักสูตรจะช่วยคุณดังนี้

1. แยกแยะคนที่คุณจะนำข่าวประเสริฐไปถึง ในเมืองหรืออาณาบริเวณนั้นมีกลุ่มชนต่าง ๆ กันกลุ่มใดบ้าง คุณวางแผนที่จะไปหาใคร เขามีภูมิหลังทางศาสนา วัฒนธรรม ชาติพันธุ์และภาษาอย่างไร

2. แยกแยะความต้องการฝ่ายวิญญาณของเขา ตัวอย่างเช่น มีความต้องการตั้งคริสตจักรในกลุ่มชนที่พูดภาษาสเปนในเมืองนี้ไหม บางทีเราได้รับใช้ต่อความต้องการของเขาแล้ว แต่ว่ากลุ่มชนที่พูดภาษาฝรั่งเศสในบริเวณนั้นถูกละเลยในฝ่ายวิญญาณ

3. ตัดสินใจถึงการต้อนรับข่าวประเสริฐว่าเป็นอย่างไร (ต้อนรับดี-ไม่ดี)

4. ดูว่าจะใช้วิธีการใดในการเข้าหาคนเหล่านี้ จะเข้าหาอย่างไรจึงจะดีที่สุด ใครควรเป็นผู้เข้าไปหาเขา

การสื่อสารข่าวประเสริฐแก่มวลชน

เปาโลสื่อสารข่าวประเสริฐโดยทางสื่อมวลชน เขาใช้โอกาสพบกับคนกลุ่มใหญ่

"ที่เมืองอโคเนียุมก็เช่นเดียวกันคือ เปาโลกับบารนาบัสได้เข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิว กล่าวสั่งสอนเป็นที่จับใจจนพวกยิวและชนชาติกรีกเป็นอันมากได้เชื่อถือ" กิจการ 14.1

การสร้างสาวกแต่ละคน

เปาโลเทศนาแก่ฝูงชนแต่เขารู้ถึงคุณค่าของการลงทุนชีวิตของเขากับคนสำคัญๆ ไม่ใช่คนที่สามารถสอนผู้อื่นได้ด้วย ทิโมธีเป็นคนหนึ่งในคนเหล่านี้เช่นเดียวกับติตัส และแม้แต่ ยอห์น มาระโก ซึ่งครั้งหนึ่งเคยปฏิเสธที่จะฝึกอบรมสาวก (กิจการ 15.36-40) เปาโลเป็นผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแผนการของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อแต่ละคนเพื่อให้เพิ่มพูนขึ้นในฝ่ายวิญญาณ (2 ทิโมธี 2.2)

การทำงานกับผู้เชื่ออื่น ๆ เช่น บารนาบัส และซิลลาส เช่นเดียวกันสาวกที่เขาฝึกฝนทำให้งานรับใช้ของอัครทูตเปาโลเพิ่มพูนขึ้นเป็นอันมาก

ในการเดินทางประกาศครั้งที่สองและครั้งที่สาม เปาโลกล่าวถึงความช่วยเหลือหลายประการของผู้ร่วมงานซึ่งเป็นชนพื้นเมืองในบริเวณที่เขาวางแผนทำงาน นี่เป็นหลักการที่สำคัญ คนอัฟริกันยอมเข้าหาคนอัฟริกันได้ดีที่สุด คนอินเดียยอมเข้าหาคนของตนเองได้ดีที่สุด ชาวเอเชียสามารถนำข่าวประเสริฐแทรกซึมเข้าไปในทวีปของตนเอง เพราะว่าเขาพูดภาษาเดียวกัน เข้าใจประเพณีและได้ปรับปรุงวิถีชีวิตเรียบร้อยแล้ว

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 21

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. วจรรการปลูกคริสตจักรซึ่งมี 10 ประการ มีอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. งานรับใช้ที่มาก่อนสิ่งอื่นใด 7 ประการของอัครทูตเปาโล คืออะไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 21

1. ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิตย์ อาเมน”

เอเฟซัส 3:21

2. ขั้นตอน 10 ประการของวงจรการปลูกคริสตจักร คือ

- คนงานถูกมอบหมายพันธกิจ
- ติดต่อผู้คน
- สื่อสารข่าวประเสริฐ
- ผู้ฟังกลับใจ
- ผู้เชื่อประชุมกัน
- ยืนยันความเชื่อ
- ผู้นำถวายตัว
- ถวายคริสตจักร
- สัมพันธภาพต่อเนื่อง
- ชำวงจรเดิม

3. งานรับใช้ก่อนสิ่งอื่นใด 7 ประการ ของอัครทูตเปาโล คือ

- เมืองต่างๆ
- พื้นที่ต้อนรับข่าวประเสริฐ
- ประชากรของตนเอง
- คนที่ข่าวประเสริฐไปไม่ถึง
- กลุ่มชน
- สื่อสารข่าวประเสริฐกับมวลชน
- ฝึกอบรมสาวก

ดูคำอธิบายหน้า 267-269

เพื่อการศึกษาด້วยตนเองต่อไป

1. การประกาศพระกิตติคุณและการปลุกคริสตจักรซึ่งอัครทูตเปาโลกระทำนั้นสรุปได้ในรูปแบบของการเดินทาง 3 ช่วง คือ

การเดินทางช่วงที่หนึ่ง กิจการ 13.1-14.28

การเดินทางช่วงที่สอง กิจการ 15.36-18.22

การเดินทางช่วงที่สาม กิจการ 18.23-21.14

2. จงศึกษาให้มากขึ้นเกี่ยวกับวงจรการปลุกคริสตจักรที่เปาโลใช้ในแต่ละเมือง โดยการทบทวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองเอเฟซัส ดังนี้

การติดต่อผู้คนต่างๆ กิจการ 18.19, 19.1, 8.9

การสื่อสารข่าวประเสริฐ กิจการ 19.4, 9.10

ผู้ฟังกลับใจ กิจการ 19.5,18

ผู้เชื่อประจวบกัน กิจการ 19.9-10

ยืนยันความเชื่อ กิจการ 20.20,27

ผู้นำถวายตัว กิจการ 20.17, 28, 1 ทิโมธี 1.3,4

คริสตจักรได้รับการยกย่อง กิจการ 20.17, เอเฟซัส 1.1-3, 15, 16

3. ต่อไปนี้เป็นรายการที่จะต้องตรวจสอบดูในการปลุกคริสตจักร

การเตรียมตัวในด้านวิญญาณ

- ข้าพเจ้าได้ใช้เวลามากพอเพียงในการคิดใคร่ครวญและอธิษฐานเกี่ยวกับการปลุกคริสตจักรแห่งนี้

- ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระเจ้าทรงนำข้าพเจ้าให้ปลุกคริสตจักรนี้

- ข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งนี้เพื่อทำให้คนพอใจ

- ข้าพเจ้ามีนิมิตว่า เหตุใดจึงต้องมีคริสตจักรแห่งนี้และจะเป็นคริสตจักรที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง

- ข้าพเจ้าเชื่อว่า ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติเพียงพอในฝ่ายวิญญาณที่จะเป็นผู้ปลุกคริสต

จักร

ผู้ปลุกคริสตจักรควรมีคุณสมบัติที่สำคัญดังต่อไปนี้

- พระเจ้าทรงเรียกให้ทำงานรับใช้
- ได้รับของประทานจากพระเจ้าในฐานะผู้นำให้เตรียมผู้เชื่อในการรับใช้
- มีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำตามพระคัมภีร์ ใน 1 ทิโมธี 3.1-7
- มีวินัยในตนเอง
- สามารถทนต่อความว้าเหวและความไม่สมหวังโดยไม่ท้อใจง่าย ๆ
- ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้
- เต็มใจและสามารถนำผู้อื่นได้
- เป็นบุรุษแห่งความเชื่อ เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใหญ่
- มอบตนในการปลุกคริสตจักร (ถ้าแต่งงานแล้ว)
- ครอบครัวของข้าพเจ้ามีความเห็นสอดคล้องกับนิมิตนี้

เลือกพื้นที่เป้าหมาย

- ข้าพเจ้าได้อธิษฐานถึงบริเวณพื้นที่ที่จะปลุกคริสตจักรนี้
- ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมแล้ว

"โดยใช้หลักสูตรของฮาร์เวสไทม์ ชื่อ "วิเคราะห์สิ่งแวดล้อม" เพื่อจุดประสงค์ในการปลุกคริสตจักร วิชานี้อธิบายว่าจะใช้ข้อมูลจากที่มาจากต่าง ๆ กันเพื่อทำการศึกษได้อย่างไร และช่วยให้คุณตัดสินใจว่าบริเวณใดที่พร้อมที่จะประกาศพระกิตติคุณ และปลุกคริสตจักร วิชานี้อธิบายว่าจะวิเคราะห์กลุ่มคน พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชาติหรือเขตต่าง ๆ ในโลกได้อย่างไร เพื่อเตรียมที่จะนำข่าวประเสริฐแทรกซึมเข้าไป

- ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบดูขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของคริสตจักรแล้ว (โดยใช้แผนที่ช่วยพร้อมกับข้อมูลที่รวบรวมในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม)

- ข้าพเจ้าได้สำรวจความต้องการของคนที่ไม่ได้ไปโบสถ์อย่างน้อย 100 คน ในบริเวณนี้ (การสำรวจนี้จะช่วยให้คุณทำการประกาศส่วนตัวและรู้ถึงความต้องการและการที่คนจะยอมรับฟังข่าวประเสริฐในบริเวณนี้)

ต่อไปนี้เป็นแบบฟอร์มซึ่งคุณจะใช้ในการสำรวจของคุณ

การสำรวจชุมชน

วันที่ไปเยี่ยมเยียน

ชื่อ _____

ที่อยู่ _____

สมาชิกในครอบครัว : สมาชิก _____ ภรรยา _____

จำนวนลูก ๆ _____

(1) คุณเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นหรือไม่ (คำถามนี้จะนำไปสู่หนทางในการประกาศพระกิตติคุณได้ จำไว้ว่าคุณเข้ามาอยู่ในบริเวณใหม่นี้เพื่อการประกาศไม่ใช่เพื่อตั้งคนออกมาจากคริสตจักรเดิม

_____ เป็นสมาชิกของคริสตจักร _____ ไม่ได้เป็นสมาชิกของคริสตจักร

(2) คุณคิดว่าความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของคนในบริเวณนี้คืออะไร? (คำตอบที่คุณได้จะช่วยให้คุณรู้ถึงงานรับใช้ที่บริเวณนั้นต้องการ จะช่วยให้คุณเชื่อมความพยายามในการประกาศเข้ากับความต้องการของคน)

(3) คุณคิดว่าเหตุใดคนส่วนมากที่นี่จึงไม่ไปคริสตจักร (วัด) (คำถามนี้ให้โอกาสที่คุณจะจัดการกับข้อโต้แย้งที่เขามี)

(4) ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหม่ในบริเวณนี้ ข้าพเจ้าจะสามารถทำอะไรเป็นพิเศษให้คุณและครอบครัวของคุณ (คำถามนี้จะให้โอกาสสำหรับคุณที่จะเริ่มต้นรับใช้ครอบครัวนี้ โดยมีเป้าหมายในการประกาศพระกิตติคุณ)

(5) คุณมีเพื่อนหรือญาติคนใดที่อาจสนใจในคริสตจักรอย่างของเราบ้างไหม ? (จะให้อีกโอกาสติดต่อเพิ่มขึ้นเพื่อการประกาศ)

ตรวจสอบหัวข้อต่อไปนี้

_____ มีแนวโน้มที่ดี

_____ เป็นสมาชิกอยู่ในคริสตจักรอื่น

_____ ต้องการให้มาเยี่ยมอีก

_____ ต้องการพระคัมภีร์

_____ ต้องการวรรณกรรมคริสเตียนเกี่ยวกับ

จัดกลุ่มแกนกลางของคริสตจักร

ลงรายชื่อผู้ที่สามารถร่วมทีมอธิษฐานสำหรับคริสตจักรใหม่

บอกชื่อผู้ที่อาจเป็นแกนกลางสำหรับคริสตจักรใหม่ อาจเป็นผู้เชื่อใหม่ซึ่งเพิ่งจะกลับใจในบริเวณนั้น หรือผู้เชื่อที่เติบโตแล้วซึ่งจะถูกส่งไปจาก "คริสตจักรแม่" เพื่อช่วยในการปลุกคริสตจักรในบริเวณ ๆ นั้น

- เราได้เลือกชื่อของคริสตจักรใหม่
- เราเขียนข้อความที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์แล้ว
- เราได้เขียนหลักข้อเชื่อซึ่งบอกว่าคริสตจักรเชื่ออะไร
- เราได้จัดทำเอกสารทางกฎหมายซึ่งรัฐบาลกำหนดให้คริสตจักรใหม่ต้องทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- เราทำสิ่งที่นิยามต้องการให้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- เราได้จัดทำสิ่งที่ต้องการสำหรับสมาชิกแล้ว
- เราจัดตั้งงบประมาณเรียบร้อยแล้ว

(หลักสูตรของ ฮาร์เวสไทม์ ชื่อ "การจัดการโดยวัตถุประสงค์" ให้คำสอนในรายละเอียดว่าจะต้องทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว)

การจัดตั้งผู้นำของคริสตจักร

- เราบ่งบอกให้ชัดว่าผู้นำคนใดต้องไปเริ่มคริสตจักรทันที
- เราบ่งบอกแน่ชัดว่าคริสตจักรต้องการผู้นำอย่างไรในอนาคต
- เราระดมพลผู้ที่เป็นแกนกลางในงานรับใช้ โดยดูจากของประทานฝ่ายวิญญาณของเขา

(หลักสูตรของฮาร์เวสไทม์ ชื่อ "วิธีการระดมพล" จะบอกคำอธิบายตำแหน่งในงานรับใช้ในกรณีเป็นผู้นำของคริสตจักรดังต่อไปนี้)

ศิษยาภิบาล	ผู้อำนวยการคริสเตียนศึกษา
ผู้ช่วยศิษยาภิบาล	ผู้อำนวยการการประกาศและพันธกิจ
อัครทูต	ผู้อำนวยการงานรับใช้ของบุรุษ
ผู้เผยพระวจนะ	ผู้อำนวยการงานรับใช้ของสตรี
ครูอาจารย์	ผู้อำนวยการดนตรี
ผู้ประกาศ	เลขานุการคริสตจักร
ผู้ปกครอง	ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน
มัคนายก	ผู้อำนวยการการบำรุงรักษาทรัพย์สินสมบัติ
ประธานการอธิษฐาน	ผู้อำนวยการโสตทัศนอุปกรณ์
ปฏิคม	คณะกรรมการพิเศษ
ประธานการประชาสัมพันธ์	

วางสถานที่ประชุม

- สถานที่ที่เราเลือกประชุมกัน เป็นที่ที่มองเห็นได้ในชุมชน (คนเห็นและพบสถานที่นี้ได้ง่าย)
- ไปยังสถานที่นั้นได้ง่าย โดยทางรถเมล์สาธารณะหรือเดินไป

- มีสถานที่จอดรถ (ถ้าสมาชิกขับรถมาคริสตจักร)
- มีการระบายน้ำเพียงพอ (เพื่อป้องกันน้ำท่วม)
- สถานที่นั้นไม่มีภาษีหรือค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ได้เสีย ให้เราต้องรับผิดชอบ
- สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในสภาพดี
- สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอสำหรับการขยายที่ในปัจจุบันและในอนาคตหรือไม่ต่อไปนี้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่คุณอาจมี
- มีห้องเอนกประสงค์ที่ใช้เพื่อนมัสการ อธิษฐานและสวดมนต์รวม
- บ่อรับศีลบัปติศมา
- ห้องทำงานศิษยาภิบาล
- สำนักงานของเลขานุการ
- ห้องเด็กอ่อน
- ห้องเรียนสำหรับรวีวารศึกษาหรือเรียนพระคัมภีร์
- ครุฑ
- ห้องน้ำ
- การจัดการปรับปรุงตึกใหม่เป็นไปได้ไหม? ตรวจสอบดูกฎเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารต่อไปนี้เป็นผลดีและผลเสียที่อาจมีได้จากสถานที่ต่าง ๆ ที่คริสตจักรใช้

คริสตจักรในบ้าน

ผลดี

- ทำให้สามัคคีธรรมใกล้ชิด
- ไม่เสียค่าใช้จ่าย
- เป็นวิธีการของพันธสัญญาใหม่
- เมื่อเริ่มมีคนมากขึ้นก็กระตุ้นให้กลุ่มแกนกลางหาสถานที่ใหม่เพื่อรองรับการเติบโต

ผลเสียที่อาจมี

- บางคนรู้สึกอึดอัดใจที่จะมาที่บ้านส่วนตัว นอกจากจะรู้จักเจ้าของบ้าน
- มีสถานที่จอดรถและที่นั่งจำกัด
- บางครั้งเพื่อนบ้านไม่ชอบที่จะมีคริสตจักรในบ้านอยู่ใกล้บ้านเขา
- การเปิดบ้านอาทิตย์ละหลายครั้งอาจทำให้ความลำบากใจให้เจ้าของบ้าน
- สถานที่ตั้งของบ้านอาจไม่ดี คนอาจหายาก

ห้องประชุมในชุมชน

อาจเป็นหอประชุมของเมื่อนั้น ศูนย์การประชุมสัมมนาที่เอกชนเป็นเจ้าของ ที่ประชุมสโมสร โรงเรียนหรือห้องประชุมในโรงแรม ศูนย์คนที่เกษียณแล้วหรือศูนย์การพักผ่อน

ผลดี

- มีที่นั่งและที่จอดรถเพียงพอ
- สถานที่ตั้งมักจะดี
- คนส่วนใหญ่รู้ว่าที่ประชุมตั้งอยู่ที่ใด
- มีที่พอจะขยายขยายได้ก่อนที่จะสร้างอาคาร

ผลเสียที่อาจมี

- เป็นการยากที่จะรักษาสถานที่ให้สะอาดเพราะว่ามีผู้อื่นร่วมใช้ด้วย
- การตกแต่งและระดับประตภายในอาจไม่เหมาะแก่การนมัสการ
- อาจเกิดความยุ่งยากในการวางกำหนดการของคริสตจักรเพราะว่าผู้อื่นใช้สถานที่ร่วมด้วย
- คุณอาจต้องให้เจ้าของห้องประชุมหรือคนงานเปิดหรือปิดสถานที่

การซื้อบ้าน แล้วเปลี่ยนเป็นคริสตจักรและเปลี่ยนกลับเป็นบ้านของศิษยาภิบาล

ผลดี

- ส่วนใหญ่แล้วเป็นการง่ายที่จะขอกู้เงินซื้อบ้านมากกว่ากู้เพื่อซื้อโบสถ์และยังอาจเปลี่ยนกลับเป็นสถานที่อยู่ของศิษยาภิบาลในภายหลัง และใช้เงินลงทุนน้อย
- โดยปกติแล้ว เพื่อนบ้านมักยินดีถ้าเขารู้ว่าคริสตจักรใช้บ้านนั้นชั่วคราว
- สร้างบรรยากาศการนมัสการได้

ผลเสียที่อาจมี

- ที่ประชุมอาจมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการใช้สอยประโยชน์จากคริสตจักร
- การเจริญเติบโตมีจำกัด
- ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ

แผนการและการจัดการนมัสการครั้งแรก

- เราได้วางแผนวัน เวลาและสถานที่สำหรับการนมัสการครั้งแรก
- เราได้ประชาสัมพันธ์ในชุมชนแล้ว

การประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการพูดด้วยปาก ออกทีวี วิดีโอ ไปปลิว ไปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ สมุดโทรศัพท์ ป้าย ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งคริสตจักรและการเงินของคุณ

- เราได้วางแผนการนมัสการครั้งแรกโดยมีเป้าหมายที่ผู้ไม่เชื่อและให้โอกาสในการนมัสการ เทศนาและตอบสนอง

จัดการประชุมนมัสการปกติ

การนมัสการอาจประกอบด้วย

- การนมัสการ ต้องให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลาง มีพื้นฐานอยู่บนพระคัมภีร์ ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ และตอบสนองความต้องการของสมาชิก ให้ที่ประชุมทั้งหมดมีส่วนร่วมในดนตรี เช่นเดียวกับให้มีกลุ่มพิเศษ เช่น กลุ่มนักร้องหรือร้องเดี่ยว
- การถวายเงิน
- พิธีมหาสนิท
- การอ่านพระคัมภีร์ เทศนาและสอนพระวจนะ ซึ่งควรทำตามรูปแบบของการประกาศพระกิตติคุณ และการสร้างสาวกเพื่อคุณจะได้สร้างผู้กล้าใจใหม่และเตรียม
- เขาสำหรับงานรับใช้
- บัพติศมาในน้ำ
- ให้โอกาสทั้งผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อถวายตัวและยอมตนต่อพระเจ้า
- ใช้ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- การรับใช้ของพระกายซึ่งสมาชิกรับใช้ซึ่งกันและกัน

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางประการในการวางแผนนมัสการเพื่อเข้าถึงผู้ที่ยังไม่รอด

เน้นที่ความต้องการของเขา

การที่จะโฆษณาว่า"มีการนมัสการที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ" อาจไม่ถึงจุดผู้ที่ยังไม่เชื่อและอาจไล่เขาไปด้วย แทนที่จะทำเช่นนี้ให้มาเน้นที่ความต้องการของเขา ตัวอย่างเช่น คุณอาจโฆษณาว่า "จะเอาชนะสถานการณ์ที่ย่างยากในชีวิตของคุณได้อย่างไร"

เน้นทุกอย่างต่อทุกคนเพื่อชนะใจบางคน

ดู 1 โครินธ์ 10.19-23 ไม่มีมาตรฐานในการเข้าหาคนที่ยังไม่รอด แทนที่จะอธิษฐานว่า "ฉันจะเทศนาอะไร" ให้อธิษฐานว่า "ฉันจะเทศนาให้ใครฟัง" ให้มองดูที่คนที่พระเจ้าทรงนำเข้ามาอยู่ในความดูแลของคุณ

เน้นข้อความของคุณที่ "ข่าวดี" ของพระกิตติคุณ

พระกิตติคุณจะไม่ใช่พระกิตติคุณถ้าไม่ใช่ "ข่าวดี" จงพิจารณาดูคำถามต่อไปนี้

- หัวข้อของเรื่องแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้ามีข่าวดีจะบอกหรือไม่
- ข้อความนั้นเสนอความช่วยเหลือจากพระวจนะของพระเจ้าหรือไม่
- จะเสนอข้อความนี้ให้ง่ายที่สุดอย่างไร (ง่ายแต่ไม่ตื้น พระเยซูทรงเสนอข้อความที่ลึกซึ่งด้วยวิธีง่าย ๆ)
- ข้าพเจ้าจะเสนอข้อความโดยให้มีผลกระทบที่แรงที่สุดได้อย่างไร (พวกพาริสีอ้างข้อความจากผู้อื่นและไม่มีผลกระทบมากนัก สาวกแบ่งปันจากประสบการณ์และชีวิตถูก

เปลี่ยนแปลง เขาแบ่งปันเป็นการส่วนตัวอย่างสัตย์ซื่อและด้วยความกระตือรือร้นและด้วยความเชื่อมั่น

- จะพูดด้วยวิธีใดที่น่าสนใจที่สุด (พระเยซูทรงใช้เรื่องราวที่คนสนใจและคำอุปมาที่คนธรรมดาเข้าใจ)

ประกาศเรื่องกิจกรรมของคริสตจักรให้น้อยที่สุด

อาจทำได้โดยใช้สัญลักษณ์ที่พิมพ์ไว้ คนไม่เชื่อเข้ามาเพราะเขามีความต้องการในชีวิต ไม่ใช่มาฟังเรื่องสังคม โปรแกรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของคริสตจักร

เลือกข้อความบางตอนจากพระคัมภีร์และเลือกเพลงอย่างระมัดระวัง

จงแน่ใจว่าข้อพระคัมภีร์และเพลงเน้นที่ผู้ไม่รอดและง่ายแก่การเข้าใจ การใช้ข้อความบางตอนจากพระคัมภีร์เดิมจะทำให้ผู้ที่ยังไม่รอด ไม่เข้าใจ

ให้โอกาสที่ผู้ฟังจะตอบสนอง

จงให้โอกาสที่คนจะรับพระเยซูและหวังให้คนตอบสนองต่อคำเทศนา

วางแผนการเพื่อให้งานรับใช้ดำเนินต่อไป

คุณควรวางแผนเป้าหมายดำเนินงานและประเมินวัตถุประสงค์สำหรับการพัฒนาคริสตจักรในอนาคต จุดเน้นที่สำคัญของแผนการเหล่านี้ควรเป็นการประกาศพระกิตติคุณ สร้างสาวกและปลูกคริสตจักรอย่างต่อเนื่อง

ถ้ามีคริสตจักรอื่นอยู่ในบริเวณที่คุณวางแผนเริ่มคริสตจักรใหม่ อยากรายเป็นคู่แข่งชั้นกับเขา คุณควรมีจุดหมายหรือไปเยี่ยมศิษยาภิบาลของคริสตจักรนั้น ๆ และให้ความแน่ใจแก่เขาดังนี้

"ผมขออนุญาตแนะนำตนเอง ผมชื่อ_____ เป็นตัวแทนของ_____

ผมขออนุญาตแนะนำตนเอง ผมชื่อ_____ เป็นตัวแทนของ_____

(ชื่อคริสตจักรของคุณ)

ตัวแทนของคริสตจักรของเราจะติดต่อกับคนในชุมชนนี้เพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ นำคนกลับใจใหม่และตั้งคริสตจักรท้องถิ่น

(อธิบายจุดประสงค์ของคุณให้มากขึ้นดังนี้ คริสตจักรใหม่รับใช้ต่อกลุ่มพิเศษ (เช่นชาวเขา) หรือในบริเวณเฉพาะที่หรือไม่ อะไรเป็นจุดประสงค์ที่เป็นลักษณะเด่นเฉพาะตัวในชุมชนนั้น)

ในขณะที่เราติดต่อกับชุมชนนี้ สมาชิกของคุณบางคนอาจได้รับการติดต่อ แต่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของเราที่จะมีอิทธิพลต่อสมาชิกของคริสตจักรอื่นให้ออกจากสมาชิกภาพเดิม ความปรารถนาของเราคือเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนในชุมชนที่ยังไม่ได้ยินมาก่อนและเพื่อทำงานร่วมกันกับคริสตจักรของคุณในการนำพระเยซูคริสต์เจ้าเข้ามาสู่พื้นที่บริเวณนี้"

